

Панијум — број два

Успон и пад цара југа

Jeff Pippenger

2025-02-27

Претходни чланак завршили смо речима: „Стихови 10–15 представљају три посредничка рата која је извео цар севера, папска сила, од 1989. године до закона о недељи.” Ова три посредничка рата почињу препознавањем Сједињених Држава у 40. стиху као „кочија, лађа и коњаника.”

Следећи посреднички рат, представљен стихом 11 и његовим историјским испуњењем у бици код Рафије 217. године пре Христа, вођен је између Птоlemeја IV Филопатора, јужног цара Египта, и Антиоха Великог, такође названог Антиох Магнус, из Селеукидског царства. Антиох је испунио стих 10 када је узвратио Египту због пораза свога северног царства и губиткаседа, поново заузевши сву област коју је јужно царство раније било отело од његовог царства. То је и учинио, али се зауставио на граници Египта, испунивши тиме стих 10 и представљајући праслику 1989. године.

Али ће се његови синови подићи и сабраће мноштво великих сила; и један ће заиста доћи, и преплавити, и проћи; затим ће се вратити и подићи, све до своје тврђаве. Данило 11:10.

Други посреднички рат био је Битка код Рафије. Рафија значи погранична земља. То бојиште означава место на коме је Антиох зауставио своју претходну најезду из 10. стиха. Трима посредничким ратовима управља истина, у смислу да се први посреднички рат поравнава са последњим посредничким ратом. Сва три рата — 10, 11, а потом и трећи рат из стихова 13–15 — води иста историјска личност у њиховом почетном испуњењу. Антиох Магнус присутан је у свакој од те три битке, пророчки их повезујући у једну линију. Антиох добија прву и последњу битку, али не и средњу, у којој цар југа односи победу.

Као што Рафија значи погранична земља, тако значи и Украјина. Други посреднички рат, који се најпре испунио у бици код Рафије, сада се испуњава у украјинском рату. Владимир Путин је цар југа, пророчки потомак првог модерног цара југа, Владимира Лењина. Путин је више пута тврдио да се руски одговор на Украјину заснива на спорном споразуму да се, након поновног уједињења Немачке, НАТО неће даље ширити на некадашњу територију СССР-а. Путинов мотив одражава мотив Птоlemeја у стиховима 5–9 и Наполеонов 1797. године. Сва три јужна цара оправдавају своје поступке против северног цара на основу прекршеног савеза.

Према Исаји 23, блудница тирска, која представља папску власт, биће заборављена седамдесет година, као дани једнога цара — раздобље за које је више пута показано да је време када влада шесто царство библијског пророштва, звер из земље из Откривења 13 (Сједињене Државе).

И догодиће се у онај дан да ће Тир бити заборављен седамдесет година, према данима једнога цара; а после навршетка седамдесет година Тир ће запевати као блудница. Узми харфу, обилази град, ти блуднице која си била заборављена; засвирај умилно, певај многе песме, да би те се сетили. И догодиће се после навршетка седамдесет година да ће Господ посетити Тир, и он ће се вратити својој заради, и блудничје са свим царствима света по лицу земље. Исаија 23:15–17.

Симболични период од седамдесет година обухвата време од 1798. године до закона о недељи, што је историја представљена четрдесетим стихом. Тек по окончању тих седамдесет година, односно при приближавању закона о недељи, блудница се поново појављује. Из тог разлога, ратовање у три битке из стихова 10–15 води се посредством заступника папске силе, јер је она у овом раздобљу пророчки заборављена.

У првој и последњој посредничкој бици, цар севера надвладава цара југа. У средишњој бици, цар југа надвладава цара севера. Битка код Рафије била је почетно историјско испуњење 11. стиха, а тај стих и његово историјско испуњење чине два сведока која треба сјединити са паралелним одломцима о три и по пророчка дана владавине папског Рима. Тако два библијска одломка унутар Данила 11, праћена својим историјским испуњењима, излажу пророчке одлике битке за пограничну земљу из 11. стиха, која се најпре испунила у Бици код Рафије, а потом поново у време краја 1798. године.

Ове линије сведочанства потврђују да је Владимир Путин последњи Владимир савременог цара југа. „Владимир“ се често дефинише као да значи „владар света“, али реч мир такође исправно значи „заједница“. Према томе, Владимир значи „владар заједнице“, или „владар комунизма“. Путин своје учешће у Украјини представља као засновано на прекршеном споразуму који се тиче његових забринутости због ширења НАТО-а преко граница договорених након уједињења Немачке. Путиново усмерење подједнако је усредсређено против НАТО-а и ЕУ колико и против Зеленског и Украјине. Задирање НАТО-а и ЕУ на територију за коју Путин инсистира да је требало да остане изван НАТО-а упоредиво је са Птолемејевим гневом када је селевкидски цар египатску принцезу невесту оставио по страни ради своје раније жене. Тај прекршени савез указивао је унапред на прекршени Толентински уговор из 1797. године. У Данилу 11, када цар југа надвлада цара севера, то укључује прекршени савез.

Овај прекршени споразум тиче се неспремности ЕУ да ограничи ширење НАТО-а изван својих граница у време када је Немачка поново уједињена. У том смислу, Путин, цар југа, налази се у борби против цара севера, представљеног преко своје посредничке силе. Као што су нацисти у Другом светском рату били посредник Римокатоличке цркве, тако нацисти Украјине постају симбол другог посредничког рата у стиховима 10–15. Три светска рата и три посредничка рата — и у обе линије, нацисти су посреднички представник Римокатоличке цркве током средишњег сукоба.

У три изворна историјска испуњења ових посредничких ратова, Антиох Велики био је присутан у свакој бици. Често је показивано како етимологија имена „Антиох“ и симболика

повезана са селевкидским царством као царем севера поистовећују Антиоха као симбол антихриста — римског папе. Али у историји три посредничка рата, тирска блудница је заборављена, те стога симбол „папе“, представљен у имену „Антиох“, означава његову посредничку силу. У првој и последњој бици, Сједињене Државе отворено извршавају налоге Рима. У 11. стиху, посредничка сила јесте нацизам Украјине, али су то биле и јесу лађе и кола Сједињених Држава које су одржавале Зеленског у рату. На површини другог посредничког рата, Сједињене Државе су скривене, као што је и папа током седамдесет година из Исаије 23. Сједињене Државе су скривене управо у оној историји у којој развијају сва обележја звери, чинећи пророчки прикладним да, једном када је други посреднички рат у току, Сједињене Државе буду замагљене посредничком силом нацизма у Украјини, премда војна и економска моћ земаљске звери остаје она која подупире Украјину све до њихове пропасти.

Када је цар јужни отишао у Вавилон и одвео цара северног у ропство, а такође и када је генерал Бертије одвео папу у ропство, он је ушао право у Ватикан, што указује да ће се украјински рат завршити Путиновом победом у тренутку када буде уклоњен сваки отпор из Украјине. Царство које је Птоломеј освојио било је Вавилон, а царство које је Наполеон освојио било је духовни Вавилон. Стога је Зеленсково царство представљено оним поданицима који му пружају подршку. Сада, када је Трамп повукао подршку кола, коњаника и лађа звери из земље, подршка Украјине јесте ЕУ, управо она група која није била вољна да саслуша Путинове тврдње о прекршеном споразуму у вези са ширењем НАТО-а.

Филозофија која води евроКрате ЕУ јесте покрет Гринпис. Из тог разлога, Зеленски значи „зелен“. Зеленски је симболички поглавар ратних хушача у ЕУ које води безумна глобална агенда екологизма. Када се рат у Украјини оконча, Путин ће славити не само победу над Украјином, него над целом ЕУ и НАТО-ом.

Стога, три посредничка рата носе печат истине. У првом и последњем посредничком рату цар југа бива поражен посредством савеза између звери из мора и звери из земље из Откривења тринаест. На почетку је победа цара севера била остварена савезом са конзервативним папом Првог ватиканског концила, који је, у контексту тајни Фатиме у предању католицизма, бели или добри папа. Садашњи папа, који је, док ово пишем, на самртној постељи, јесте либерални папа Другог ватиканског концила, који је, у контексту тајни Фатиме, црни или лоши папа.

Четрнаести стих показује да се, када „насилници из народа твога“, који се узвисују и падају, ступе у пророчку историју, утврђује виђење. У испуњењу стихова тринаест до петнаест у бици код Панијума 200. године пре Христа, пагански Рим се умешао у питања која су се тичала управо те битке. У три стиха која се односе на битку код Панијума, четрнаести стих показује да се виђење утврђује посредством Рима.

У бици код Панијума историја ће показати да ће се један конзервативни, „бели“ папа Ватикана I удружити са последњим од осморице председника чији је низ започео у време

Регана, који је раније већ склопио савез са једним конзервативним папом Ватикана I. То су учинили 1989. године да би оборили бивши СССР, а на крају ће то учинити да би оборили последњег владара управо тога царства.

У годинама Реганове владавине и уз савез папе Јована Павла II и Сједињених Америчких Држава, Јован Павле II је дошао до уверења да је он добри папа из фатимских пророчанстава. Подстакнут тим уверењем, почео је да путује по свету како би унапређивао оно што је разумео као испуњење фатимских предсказања. Чинећи то, постао је папа који је највише путовао у историји, као и најпрепознатљивији папа свих времена, док је испуњавао предсказање из тринаестог поглавља Откривења да ће доћи време када ће се сав свет чудити за зверју. Јавна личност папе Јована Павла II отелотворује конзервативног папу Првог ватиканског сабора који ступа у савез са последњим председником Сједињених Америчких Држава.

Стога, једно од пророчких обележја савременог папе из времена Регана јесте то да постоји тренутак у коме је његов јавни лик означен као путоказ. Та ознака је у четрнаестом стиху, када насилници из твога народа утврђују виђење. Папа Јован Павле II испуњава пророчко обележје папе за којим се чудила сва земља, указујући тиме унапред на конзервативног ватиканског папу I последњег времена, који ступа у савез са Трампом. Када се то догоди, виђење бива утврђено, а оно што утврђује виђење јесте то што се папа уноси у историју Панијума и у 200. годину пре Христа.

Почетак осморице председника илуструје свршетак осморице председника, а непосредно пре недељног закона из шеснаестог стиха блудница из Тира, која је била заборављена, враћа се у отворену историју док ступа у савез са панданом Регана, Доналдом Трампом. Заједно, како је представљено савезом Антиоха и Филипа Македонског, они обарају последњи нараштај јужног царства, представљеног царем-дететом Птоlemeјем. Дете у библијском пророчанству представља симбол последњег нараштаја, а после рата у Украјини Путин ће поновити историју јужних царева који се уздижу војним победама и губе свој пут у некој врсти дилеме између цркве и државе.

Тако је десети стих, који представља 1989. годину и први посреднички рат, почетак, односно прво слово хебрејског алфабета. Битка код Рафије у једанаестом стиху, која представља украјински рат, јесте тринаесто слово хебрејског алфабета. Број 13 је симбол побуне, а посредничка војска у украјинском рату су нацисти, прворазредни симбол побуне у савременом свету. Панијум је последње слово у хебрејском алфabetу, који се састоји од двадесет и два слова. Тако хебрејска реч истина, која настаје спајањем првог, тринаестог и двадесет другог слова алфабета у хебрејску реч „истина“, означава структуру ова три посредничка рата као истину. Двадесет друго и последње слово хебрејског алфабета јесте симбол божанства сједињеног са човечанством, а испуњење Битке код Панијума у блиској будућности одиграва се током Трамповог председничког мандата. Трамп је двадесет други председник који је служио два мандата.

Панијум има двоструко сведочанство о двоструком савезу, и у оба упућивања тај савез представља савез који означава хијерархијски однос између две стране. Савез између Филипа и Антиоха био је стратешки, усмерен на супротстављање птолемејском и римском утицају у источном Медитерану. Међутим, њихова сарадња није била усредсређена на саму Битку код Панијума — Антиох је овај поход водио самостално, без Филиповог непосредног војног учешћа. Филипова улога била је више посредна, пружајући политичку и стратешку подршку тиме што је везивао римске и птолемејске савезнике у Грчкој и Егеју, омогућавајући Антиоху да се усредсреди на Келе-Сирију. Сви историчари указују на то да је Антиох био моћнији у том савезу, и да је једино Антиох заиста водио битку. Њихов савез тисао се ширег подручја повезаног са некадашњим Александровим царством. Стога тај савез има првенственог вођу и мањег потчињеног, као што је представљено именом Цезареја-Филипова, именом за Панијум у време када је Христос ходио међу људима. Цезареја-Филипова се, дакле, подудара са Антиохом и Филипом, јер је Цезар био моћнији у савезу који су симболизовали и Цезар Август и Ирод Филип тетрарх.

Реч „Тетрарх“ значи владар над једном четвртином. Цезар је владао целим царством, а Филип је владао над једном четвртином територије, чиме се симбол Филипа поставља у субјективан однос у савезима Панијума и Цезареје-Филипове. У Ироду Филипу видимо симбол двеју крвних лоза, које су обе симболи нарушеног заветног односа с Богом. Такође видимо одјеке једне четвртине поделе Александровог царства на четири дела, или на четири тетрарха. Филип значи љубитељ коња.

У бици код Панија, која се испуњава при закључењу украјинског рата, Антиох Велики, то јест Сједињене Америчке Државе, поразиће Русију и ступиће у савез са мањим чиниоцем представљеним Филипом. Тај мањи чинилац биће укључен, али не непосредно у самој бици. Битка ће бити између САД и Путина, очигледно непосредно повезана са верском расправом изазваном Путиновом раздраженошћу и поносом, као што то показују и Птолемеј IV Филопатор после битке код Рафије, и Озија, цар Јудин. Птолемеј и Озија били су јужни цареви које је војни успех узвисио у поносу, те су потом пожелели да се прихвате светога дела које су једино свештеници смели да извршавају. Озија је за свој покушај био кажњен губом, а Птолемеј је у јарости побио 50.000 Јевреја у Александрији.

Тринаести стих поистовећује битку између последње генерације савременог цара заједнице, то јест комунизма, Русије Владимира Путина, и Сједињених Америчких Држава. Трамп односи победу у тој бици, али то чини уз савезника из четвртог дела царства, који заправо није присутан у самој бици. Близу смо завршетка једанаестог стиха, како о томе сведоче садашњи догађаји. Путин ће однети победу над Украјином, како је представљено Рафијом. Потом ће започети његова постепена пропаст, представљена тиме што је Озија смештен у дом до своје смрти, због губе. После своје победе код Рафије 217. године пре Христа, владавина Птолемеја IV Филопатора почела је да пропада услед корупције, раскоши и ослањања на несавесне саветнике. Умро је 204. године пре Христа, вероватно убијен или отрован од стране својих министара, Сосибја и Агатокла, као део завере да се осигура власт за његовог младог сина, Птолемеја V. Овај буран завршетак одражава нестабилност и

сплетке уобичајене на хеленистичким краљевским дворovima, означавајући значајну прекретницу у опадању Птолемејског Египта.

Карактеристика духовног испуњења цара јужног, које је било предображено дословним испуњењима што су се одиграла у борби за светску превласт након Александрове смрти, јесте „револуција“. Француска постаје духовни цар јужни у раздобљу Француске револуције. Савремени цар јужни, Русија, рођен је у Руској револуцији. Како је филозофија уведена у Француску револуцију сазревала од анархије Француске револуције до комунизма совјетске револуције, тако је то обележје цара јужног. Комунизам се ширио светом путем револуција.

У савремено доба ЦИА је, посредством невладиних организација, радила на рушењу нација широм света, а план корак по корак који је више пута примењивала јесте оно што се назива обојеним револуцијама. Цар јужни је аждајска сила, а глобалисти су такође аждајска сила, и обојене револуције ЦИА представљају обележја једне аждајске силе. Историја Француске као духовног цара јужног поседује јединствену историју која означава закључак те посебне пророчке линије.

Тај закључак представљен је Наполеоном. Француска револуција означава почетак Француске као јужног цара, а Наполеон означава њен крај. Историчари препознају низ корака који су довели Наполеона до његовог Ватерлоа, чиме указују на постепени завршетак првог духовног јужног цара, насупрот томе што су Вавилон и Валтасар били освојени у једној ноћи. Први Владимир модерног јужног цара, Владимир Лењин, умро је током двогодишњег раздобља од низа можданих удара. Неки нагађају да га је Јосиф Стаљин отровао, као што неки нагађају да су Птолемеја IV отровали његови саветници. Крај модерног јужног цара, представљеног Совјетским Савезом, такође је био извршен револуцијом.

Протест у Москви који је допринео пропасти СССР-а био је масовни јавни отпор током Августовског пуча 1991. године (19–21. август 1991). Овај догађај, усредсређен око одбране Беле куће и вођства Бориса Јељцина, непосредно је поткопао совјетске тврдолинијаше, разоткрио крхкост режима и убрзао распад СССР-а. Иако су ранији протести у Москви (нпр. 1987–1990) и Балтички пут (1989) допринели јачању замаха, протести у августу 1991. били су критична прекретница у Москви, која је довела до распуштања Совјетског Савеза до краја 1991. године. Почетак Русије као цара југа почиње и завршава се револуцијом. Крај СССР-а био је постепено распадање царства, као што је то био случај и са Птолемејем, Озијом, Наполеоном, па чак и Владимиром Лењином. Путинов крај је постепени пад, који почиње чим се рат у Украјини заврши. Његов крај долази у бици код Панијума, када Сједињене Државе преузимају контролу над царством, док примају подршку од савезника који заправо није у самој бици.

Наставићемо ове мисли у следећем чланку.